

Rejsebrev fra

FRANKRIG, ITALIEN, SPANIEN - 2010.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Ferien til Frankrig former sig lidt anderledes i år, end den har gjort de sidste par år. Det er nemlig ikke alene Frankrig vi skal besøge, men også Italien og Spanien.

Vi skal først besøge Italien, nærmere betegnet Toscana, hvor vi skal tilbringe en uge ca. 20 kilometer syd for Pisa. I år vælger vi at tage overfarten Gedser-Rostock og køre ned gennem det gamle Østtyskland, når vi nu skal til Italien. Vi vælger denne vej, selv om vi godt véd, at Scandlines billetpriser er oppe i kategorien "lovligt tyveri"! Men, dels er vejen kortere, dels regner vi med, at der ikke er nær så meget trafik i den østlige del af Tyskland. Og ganske rigtigt, under vejs bliver vi bekræftet i vores antagelse af, at der ikke er nær så meget trafik – og vejarbejde – på denne rute, så det kan absolut anbefales at køre denne vej til Italien. Efter en regnfuld, men trafikmæssig stille og rolig dag, når vi frem til München, hvor vi skal have vores første overnatning.

Vi får os en god nattesøvn og næste dag fortsætter vi mod Italien. Vi skal selvfølgelig gennem Østrig og denne gang over Europa broen. Sidste gang vi stiftede bekendtskab med broen, var i 1985, hvor vi kørte med campingvogn gennem Brenner passet ad den gamle vej og således fik set broen nede fra. Dengang var broen en ingeniørmæssig bedrift (og er det selvfølgelig også i dag), men set med vore dages øjne på de broer der bygges i Europa i dag - ja, så blegner den - men flot er den nu alligevel.

Turen gennem Østrig - i silende regn - slutter i Norditalien, nærmere betegnet ved Gardasøen i byen Assenza, hvor vi skal have en overnatning i 'Casa Gagliardi', når vi nu er i nærheden og ikke har været der tidligere. Det er i øvrigt et sted der varmt kan anbefales, det er både godt og rimeligt i pris.

Selv om der er meget turistet ved Gardasøen, må det indrømmes at der er smukt - det dårlige vejr til trods. Senere på dagen bliver det til gengæld flot vejr. Solen og varmen kommer, så dels sidder vi på terrassen og nyder lidt vin og udsigten ud over søen og bjergene, dels er vi nede at gå én tur langs søen. Der er anlagt en sti helt nede ved vandkanten, tilsyneladende hele vejen rundt om søen, beregnet til gående og cyklister.

Fra Gardasøen fortsætter vi næste morgen videre sydpå, til en lille by der hedder Tírrénia. Den ligger ca. 20 km . sydvest for Pisa.

Igen foregår hele turen i silende regn og det er virkelig ærgerligt. Ikke mindst turen fra Bologna til Firenze er utrolig flot, men det meste af vejen foregår som sagt i silende regn, i ca.1000 meters højde.

Det resulterer i, at vi stort set hele tiden kører lige i kanten af skydækket og således ikke får set alle de flotte scenerier, hvor motorvejen snor sig ud og ind gennem bjergene, kombineret med utrolig mange tunneller.

Man burde virkelig gøre turen om, en dag hvor det er højt, flot solskinsvejr!

TOSCANA.

Så er vi kommet godt frem til vores bestemmelsessted - campingpladsen *Mare e Sole* - som ligger helt ned til det Liguriske Hav og vi er blevet installeret i den bungalow, der skal være vores hjem den næste uge.

Vejret er stadigvæk ikke med os. Det småregner og det er halvkoldt - det er ikke lige dét vi havde forestillet os, da vi forlader Danmark, hvor sommeren bestemt også lader vente på sig!

Nå, vi må tage det som det kommer.

Det er blevet søndag, så vi beslutter os for en tur nordpå, hvor vi skal op for at se Marmorbjergene i Carrara, det er ca. 60 km . nord for Livorno. Vejret er stadigvæk ikke for godt. Vi kan tydeligt fornemme, at ude ved kysten er det "nogenlunde", men lige så snart vi kommer lidt ind i landet hvor højlandet begynder, ja, så hænger de tunge og mørke skyer fast over bjergene. Og ganske rigtigt, så kommer regnen. Det er således ikke det bedste vejr at køre på udflugt i, men det er jo umiddelbart betingelserne.

I bøgerne om Carrara og Marmorbjergene anbefales det, at se bjergene i fugtigt vejr, så er de smukkeste. - Men i øsende regnvejr blegner indtrykkene.

På vejen op til Carrara kører vi gennem badebyen Viaréggio. Den ligner de franske badebyer Deauville og Trouville-s-Mer i Normandiet utrolig meget; endeløse rækker af forretninger langs strandpromenaden, med seriøse og mindre seriøse udbud af varer, masser af restauranter og i øvrigt et gevaldigt leben.

Da vi skal tilbage til campingpladsen, beslutter vi os for at tage motorvejen fra Viaréggio til Lucca. Der siges, at denne forholdsvis korte motorvejsstrækning er én af de smukkeste i Italien, men det er vi nu ikke helt enige i. En strækning som den fra Bologna til Firenze, finder vi faktisk smukkere og meget mere spektakulær, med alle sine tunneller og broer.

Efter at have set Luccas gamle bydel, med den store og imponerende bymur og ikke mindst det berømte krucifiks i domkirken, går turen videre til Vinci, hvor Leonardo da Vinci er født. I dag er der indrettet et museum med hans ting, i en gammel borg som ligger og knejser ud over byen. Den blev dog ikke besøgt, men man er ikke i tvivl om, at det er hans museum.

Senere på dagen, hjemme på campingpladsen, falder vi i snak med nogle danskere, som er kommet på denne plads flere år. Vi "beklager" os over, at det tilsyneladende er svært at finde rimelig store supermarkeder (vi har i hvert fald svært ved det) og de forklarer os så, at de kører ind til Livorno, hvor der er et meget stort indkøbscenter.

De er op til flere personer, som nu prøver på én gang at forklare os hvordan vi kommer gennem Livorno - som er ret stor! - og frem til centret, men det går helt galt!

Så er der én der finder en indkøbsbon fra centret med adressen på, så den får vi lov til at få - og vupti - adressen ind i GPS'en. Senere på dagen kører vi så ind til centret, får handlet en del og der viser sig sidenhen, at det er både første og eneste gang vi handler i centret. Vi synes 7- 8 kilometer gennem Livorno for at handle ind, er lidt for besværligt.

Så er det blevet tirsdag og vejret indbyder ikke umiddelbart til stranden, så vi beslutter os for at køre til Pisa, ca. 20 kilometer herfra, og se dét alle taler om: Det Skæve Tårn i Pisa.

Det gav os lidt af en oplevelse.

Aldrig (tror jeg) har vi tosset så meget rundt i en by efter en bestemt adresse, som her i Pisa. Vores (næsten) nyindkøbte Garmin GPS trak os i den grad rundt ved næsen og kørte i ring med os, til trods for at den var nyopdateret da vi kørte hjemme fra. På nuværende tidspunkt har den faktisk pensioneret sig selv, sin korte levealder til trods. Fremover bliver det helt sikker TomTom med Tele Atlas kort, som vil komme til at guide os rundt i Europa!

Nå, det lykkes os da til sidst at finde frem til seværdigheden, som faktisk er svær at få øje på, selv om tårnet fylder meget og er temmelig højt. Gaderne i byen er nemlig så snævre, at man ikke kan se ret langt og man skal således ret tæt på, før man får øje på det.

Som forventet er der rigtig mange turister og næsten lige så mange souvenirboder og gadesælgere af forskellig oprindelse, så alt i alt er det et rigtigt turist cirkus. På den anden side er det morsomt at have set det, når man i mange år kun har hørt og læst om det; at se det i virkeligheden er trods alt noget andet og vi er en oplevelse - eller to - rigere.

Sidst på dagen prøver vi at finde et fornuftigt supermarked at handle i og det lykkedes langt om længe at finde ét, ca. 10 kilometer fra vores plads! Det er godt nok længere væk end det i Livorno, men til gengæld er det meget mere behageligt, både at køre dertil og ikke mindst at handle der. Til gengæld sørger vi for at handle så meget ind, at vi ikke behøver at skulle derop, hverken hver eller hver anden dag.

I dag, onsdag, skal vi tidligt af sted. Vi tror, at med alt det vi gerne vil se i dag, vil der gå 6-8 timer. Dels er det flere forskellige ting, dels er vejene ikke for gode, så der vil blive brugt en del tid på transport.

Heldigvis er vejret blevet bedre.

Vi starter med at køre til Volterra, ca. 65 km. fra vores domicil, som er en smukt beliggende gammel, etruskisk by, med mange små og spændende gader. Noget af det der også er spændende i denne by, er Det romerske Teater (en slags arena) og ruinerne af et tilhørende badeanlæg, som er fra omkring 0. år. Desværre er det her, som så mange andre steder, turismen der sætter dagsordenen. De pragtfulde, snævre gader er fyldt med souvenirbutikker. Nogle af tingene er faktisk flotte og Volterra er blandt andet kendt for sin produktion af alabast, som er velegnet til mange former for souvenirs. Hvis man ser sig godt for, kan man godt få nogle smukke ting med hjem.

Derefter går turen til San Gimignano. Hvis Volterra var fyldt med turister, så er San Gimignano højdepunktet af turisme. Ikke desto mindre er denne middelalderlige by charmerende og et "must", når man er i området. Byen er ikke mindst kendt for sine mange tårne, som de rige på den tid byggede. Dels for at "vise deres rigdom frem", dels for at bruge dem som forsvarsværker.

Efter lidt frokost og indkøb af vin og kage, fortsætter vi til Siena. En noget større, men charmerende by, som blandt andet er kendt for sit berømte muslingeformede torv foran det lige så berømte rådhus. Det er dette rådhus, der blev bygget færdigt i 1600-tallet, der har inspireret den danske arkitekt Martin Nyrop da han tegnede Københavns Rådhus. En anden berømt bygning i Siena, er byens domkirke, Santa Maria Assunte. Der blev bygget på den i mere end 200 år og formålet var egentlig at skabe den største kirke i verden! Det lykkedes dog ikke, som mange sikkert ved!

Og så må man ikke glemme en anden ting, som Siena er kendt for: Panforte. En sødlig kage, som kan fås overalt i byens barer.

Efter at have vandret rundt i byens gader, er klokken efterhånden blevet 17.30 og det er blevet tid til at komme tilbage til bungalowen. Klokken ca. 18.30 er vi hjemme og vi endte med at være væk i godt og vel 10½ time, mod de 6-8 timer vi regnede med om morgenen. En lang dag, men fyldt med gode og dejlige indtryk.

Det bliver formodentlig også det sidste vi får set af Italien. I morgen skal vi ud at tage imod hele familien i lufthavnen i Pisa. De skal herved og holde ferie i 2 uger og vi skal videre på vores Middelhavstur, hvor næste stop bliver Nice.

Så blev det dagen, hvor familien Rizzato kommer til Italien. De skal som nævnt være her i 2 uger, men torsdag og fredag skal de være i Pisa, fordi bungalowen først er ledig fra lørdag eftermiddag.

Og så er det også dagen, hvor sommeren - og den sydlandske varme - rigtigt kommer til landet. Hidtil har det været en noget blandet fornøjelse, ikke for varmt, overskyet med en truende tendens til at ville regne hele tiden; Kort sagt kedeligt. Det gode vejr torsdag og fredag, bliver brugt til familiekomsammen, dels på campingpladsen, dels i Pisa i den lejlighed de har lejet derinde for de to dage.

Allerede torsdag kører Elisabeth med ud på campingpladsen sammen med Nanna, for at blive dér. Det er lidt nemmere og også mere behageligt, at være ude ved kysten med den lille, frem for varmen inde i Pisa. Til gengæld fik vi besøg af Nino og Liva i løbet af dagene, hvilket var utrolig hyggeligt.

Hurtigt bliver det lørdag og vi skal videre på vores Middelhavstur. Næste stop bliver Nice, hvor vi skal tilbringe et par dage og blandt andet mødes med Jytte og Egon.

NICE.

Turen til Nice, langs den Liguriske kyst er fantastisk smuk. Som vi véd allerede fra starten, vil den tage lang tid, ikke mindst på grund af den megen trafik, men det er tiden værd.

Da vi når Genova og kommer ind i byen, får vi et kært gensyn med en gammel, smal og tilsyneladende faldefærdig bro over jernbanen, som vi stiftede bekendtskab med tilbage i 1985. Dengang var vi så uheldige at komme midt ind gennem byen med vores store campingvogn på boogie – og det var ikke spor sjovt, kan jeg hilse at sige.

Efter at have passeret Genova, kører vi ned på kystvejen, fordi vi vil prøve at finde en lille rasteplads i en lille by der hedder Noli (eller Capo di Noli), hvor vi overnattede med vores campingvogn i 1985, men der er sket temmelig meget siden dengang, så vi finder den ikke, desværre.

Resten af turen er ren "underholdning", med det ene flotte panorama efter det andet, men sådan er kystvejen jo.

Vi finder vores "hotel/bed and brakfast" i Nice uden problemer. Desværre er den lovede parkeringsplads til bilen ikke til rådighed alligevel (den var blevet givet til en anden lejer!!), så det ender med at blive til en ret dyr parkeringsplads i P-hus til 50 € for 3 dage!!

Puh ha!

Reelt er det på grund af rabat, at det er billigere for 3 dage end de 2 dage vi egentlig skal være der, men så synes vi altså også, at pladsen er betalt. Og tro det eller lad være: vi sparer kun 2 €! Vi er ganske enkelt ret sure på udlejeren over dette. Hun havde stillet os "et parkeringskort" i udsigt, efter ønske - men det er en anden historie, der bliver for lang til dette brev.

Skulle nogen få lyst til at høre denne del af historien, er man mere end velkommen til at kontakte os og høre hvad *den* stunt gik ud på! Vi fortæller det hellere end gerne, så andre ikke kommer i den samme situation!

Nok om det!

Vi skal som tidligere nævnt mødes med Jytte og Egon for at nyde lidt vin og et måltid mad sammen. Vi plejer at være sammen en dags tid eller to hvert år, når vi alligevel er i Sydfrankrig, så hvorfor skulle i år være anderledes?

Vi ankommer begge par til Nice om lørdagen og da vi lørdag eftermiddag er ude at se lidt på byen, ja hvem render vi så ind i? Selvfølgelig Jytte og Egon. Vi tilbringer nogle timer sammen og aftalen er, at vi næste dag skal mødes sidst på eftermiddagen til en eftermiddags drink, hvorefter vi skal finde et hyggeligt sted at spise.

Samme weekend bliver der i øvrigt afviklet Ironman i Nice. Svømning (natation) 3.8 km. - cykling (velo) 180 km. - maraton (course) 42.2 km. Vi er nede og følge det på Promenade des Anglais og det er imponerende at se, hvad disse idrætsudøvere kan præstere, ikke mindst i de 35° varme, der er for øjeblikket. Det giver virkelig respekt for deres præstation.

Det er blevet søndag eftermiddag og vi mødes som aftalt med Jytte og Egon til en eftermiddagsdrink, hvorefter vi er "hjemme" at se hvordan vi hver især bor og bagefter går vi ud i byen for at finde et sted at spise.

Valget falder på "Le Grand Bleu" - en fiskerestaurant som faktisk ligger dér, hvor det gamle blomstertorv er om formiddagen. Der er sådan, at om formiddagen er pladsen blomstertorv og når det bliver aften "overtager" restauranterne pladsen og indretter deres steder, hvor blomster boderne var om formiddagen og eftermiddagen. Smart, ikke?

Menuen er selvfølgelig fisk og består blandt andet af østers! I mange år har Helle og jeg haft mange fantasifulde undskyldninger for *ikke* at bestille øster når vi var ude at spise, men nu er det slut!

Resultatet er, at Helle, Jytte og jeg for første gang skal smage denne form for konsistensløs føde, som mange mennesker vil kalde en ret for guder - forstå det hvo der kan! Voila! Vi smager det og skulle der være nogle der ikke tror på det, foreligger der heldigvis billeddokumentation, men den skal vi nok skåne Jer for...!

Nu er det prøvet og jeg vil fremover ikke være den, der peger på østers, som det første på menukortet... og jeg kan måske nævne en enkelt mere, som heller ikke vil pege på østers som det første...!

Som sagt: alle tiders middag, en god og morsom tjener som Helle må assistere med en proptrækker for at få trukket roséen op, men som så til gengæld må vise Helle hvordan man spiser østers. Altså 1-1 og det kan vi kun grine af.

Det er nogle rigtig hyggelige dage i Nice sammen med Jytte og Egon, men som Shubidua synger: alting har en ende og det har Nice også.

MARSEILLE.

Mandag morgen forlader vi Nice i strålende solskinsvej og sætter kursen mod Marseille, hvor de næste par dage skal bruges. Vi har aldrig været i Marseille tidligere, så det bliver spændende at opleve en ny by og mange har sagt, at byen har utrolig meget at byde på. Under vejs kan vi ikke nære os. Vi skal "lige inden om" på vores gamle campingplads for at slikke lidt solskin, handle i supermarkedet i Cogolin og tanke lidt billig diesel. Derefter er det den slagne vej til Marseille, hvor vi er fremme ved vores hotel omkring klokken 16.30 - og i 32° graders varme!

Efter at have booket ind på hotellet og kørt bilen i garage (ind gennem en port i gaden, 5 etager ned i en elevator med bil og os selv), kan vi endelig slappe af og se frem til nogle spændende dage i Marseille.

Det skal lige som en sidebemærkning siges, at parkeringskælderens tilhørende hotellet i Marseille - 5 etager under jorden og aflåst - koster 6 € i døgnet, til sammenligning med det lovbeskyttede tyveri vi var ude for i Nice!

Vi sover længe i dag, tirsdag, og kommer faktisk først ud at udforske Marseille omkring klokken 09.30! Det var ikke så heldigt, men vi har helt sikkert trængt til det, efter som vi ikke fik sovet særligt godt - eller meget - den sidste nat i Nice, på grund af larm fra gaden.

Vi starter med at gå ned til den gamle havn - "Le Port Vieux" - hvorfra Le Petit Train udgår. Det er det sædvanlige turist tog, som kører rundt til de forskellige seværdigheder og det kører blandt andet op til Notre Dame de la Garde, den formodentlig smukkeste kirke vi endnu har set (og vi har set rigtig mange).

Vi ville oprindeligt have gået derop, men varmen er overvældende, så vi vælger den "nemme" løsning. Vi kan kun anbefale andre at gøre det samme; man kan nemt blive helt opløst i varmen, hvis man vil gå derop.

Den ligger på en bjergtop 147 meter over Marseille og skuer ud over byen. Herfra er der en utrolig flot udsigt ud over den store havneby og man kan godt forstå, at kirken er - og har været - et vartegn, som kan ses på meget lang afstand.

Efter at have set den smukke kirke og nydt den flotte udsigt med solen bagende på vore hoveder, bestemmer vi os for, at vi også tager toget ned, i stedet for at gå. Når toget kunne bringe os derop, så kan det lige så godt få lov til at bringe os ned igen. Endestationen for Det lille Tog er den gamle havn og da vi går derfra, kommer vi lige forbi det sted hvorfra turådene sejler ud. Efter en hurtig beslutning booker vi os ind på et "Middelhavskrydstogt"! Nærmere betegnet en sejltur ud til øen If, samt 2 andre øer, som ligger uden for Marseille.

Turen varer kun ca. 1 time hvis man ikke stiger af på én af øerne og tager den næste båd tilbage. Det er ganske forfriskende at komme en tur ud på havet og blive blæst igennem og så får vi samtidig set Marseille "udefra". Det er og bliver en imponerende stor havneby, en summende heksekedel af alt muligt, svær at beskrive, den skal opleves! Vi har umiddelbart set det vi gerne ville se på vores hastige besøg, så eftermiddagen bliver tilbragt på hotelværelset med aircondition. Byen er ganske enkelt for varm til at bevæge sig rundt i, når det ikke er tvungende nødvendigt. Til gengæld bliver der lejlighed til at skrive lidt postkort og føje et par ord til rejsebrevet og endelig får vi os et tiltrængt brusebad.

Her ved 18-tiden vil vi så igen vove os ud, dels for at spise, dels for at se lidt mere på byen, inden vi i morgen tidlig sætter kursen mod Barcelona.

BARCELONA.

Kursen mod Barcelona er sat og efter godt 15 minutters trafik kaos i det indre af Marseille, kommer vi ud på landevejen, som vi har tænkt os at benytte en del af vejen. Vi vælger at køre gennem Camargue'n, som bl.a. er kendt for sine hvide heste og lyserøde flamingoer. Vi ser godt nok de berømte hvide heste, men flamingoer er der ikke nogle af, desværre. Så videre mod Arles og derfra mod Montpellier. Derefter drejer vi fra mod Sète, hvor vi skal overnatte på vejen tilbage fra Barcelona til Provence og på den smalle landtange syd for Sète holder vi bade-og sol pause.

Efter opvarmning (af solen) og afsvulning (af svømmetur) ved Plage de la Corniche, fortætter vi mod Barcelona i 36° varme. Klokken er efterhånden blevet så mange, at vi er nødt til at køre ind på motorvejen, som vi benytter resten af vejen.

Klokken ca. 18 er vi fremme ved hotellet uden problemer og vi får booket både os selv og bilen ind. Hotellets egen aflåste garage koster 12 € i døgnet – og igen tænker vi på Nice og de horrible priser på parkering.

Efter lidt afslapning på hotelværelset med et glas rødvin, begiver vi os ud i byen. Vi går en aftentur på Ramblaen som myldrer med mennesker og vi betragter de mange kunstnere og deres flotte udklædninger.

Til gengæld er det trist at se de mange gadeforretninger der er på Ramblaen, som sælger dyr af forskellig slags - fra fugle til marsvin. Tilsyneladende opholder dyrene sig hele tiden i disse gadeforretninger som er en slags skure, der bliver "foldet sammen" om natten og så åbnet om formiddagen, når turisterne kommer. Efter dette fortsætter vi videre op ad Passeig de Gràcia, hvor vi er oppe at se et af Gaudis mange huse: Casa Batlló.

Omkring klokken 22.00 er vi tilbage på hotellet, godt trætte af en lang spadseretur og 35° varme - i skyggen!

I dag, torsdag, starter vi dagen med at tage en City busrundtur til de forskellige seværdigheder. Det er så heldigt, at man kan stå af og på som man ønsker, så det kan ikke være bedre, når der er langt mellem de forskellige ting. Der er 3 forskellige byrundture: rød, grøn og blå. Vi starter med den blå tur omkring klokken 09.30, hvor vi blandt andet kommer forbi La Sagrada Família, som på catalansk betyder *Hellige Familie*. En meget speciel kirke - og mere speciel end flot og imponerende - som er Barcelonas vartegn. Den er tegnet og delvis bygget af Gaudi. Den er langt fra bygget færdig; Gaudi lavede de første tegninger til den i 1883 og da han døde i 1926 var der faktisk ikke bygget ret meget af den. Den forventes først at være færdig omkring år 2030!

Næste stop på vejen er Park Güell. En helt speciel park, som ligger i ca. 145 meters højde, med en fantastisk udsigt ud over byen - og med grønne papegøjer der flyver omkring og bor i palmerne! Her får vi os en velfortjent øl, mens vi sidder og betragter nogle ansatte i den lokale bar, som har mere end travlt med at jage folk væk, som sætter sig ved bordene med deres medbragte drikkevarer. Det er ynkeligt at se og meget småligt af personalet!

På vejen op til parken får vi en lille, anderledes oplevelse:

Vi bliver antastet af en englænder, som spørger om vi taler engelsk. Dette svarer vi bekræftende på, men på en meget afvisende måde. Grunden til dette er, at vi fra vores omgangskreds har hørt, hvordan folk er blevet franarret både det ene og det andet, specielt i Barcelona. Vi har derfor helt automatisk dømt ham på stedet til at være en tricktyv, som nu skal forsøge sig med os - og det skal han ikke slippe godt af sted med...! Han spørger så videre og det viser sig, at han bare vil vide hvordan det virker med de forskellige sightseeing ture, fordi han har set vi er stået af sådan en bus.

Senere ser vi ham på vej op til Park Güell sammen med sin kone og datter. Han er bare en stakkels turist som vi andre, der vil have lidt hjælp.

Sådan kan det gå, når en by har fået et kedeligt rygte.

Et stykke inde i den blå rundtur, skifter vi så til den røde byrundtur som vil føre os nærmere nogle andre ting, som vi gerne vil se. Blandt andet kommer vi op til Placa d' Espanya, som har et meget flot springvand. Desværre springer vandet først om aftenen, så der blev vi skuffet. Turen fortsætter til det olympiske atletik stadion fra 1992. Videre går det til havnefronten, hvor vi blandt andet ser søjlen med Columbus. Efter en lang og spændende tur, er vi tilbage på Plaça de Catalunya, hvorfra vi startede. Vi lægger vejen ned ad Ramblaen, som også er vejen ned til vores hotel og under vejs spiser vi frokost. Inden vi får set os omkring, er klokken blevet mange og vi er først tilbage på hotellet klokken ca. 16.00, så det har virkelig været en rundtur der ville noget. Selv om solen bager nådesløst ned over vore hoveder og der er 35° graders varme i skyggen, har det været en oplevelse at se de forskellige ting og ikke mindst se de meget kitschede bygninger, som der er rigtig mange af rundt omkring.

I aften tager vi så tilbage til Plaça Espanya, som ligger for enden af Avenida Parallel. Vi har læst om aftenen, at der skal være et meget flot og spektakulært show med springvand, farver og musik, med det smukke Palau Nacional som baggrund. Og så er det oven i købet gratis. Det er dér vi var tidligere på dagen, uden at der var springvand!

På vejen derud lykkes det at finde et sted hvor vi kan spise og da vi er færdige med det klokken 21.30 skynder vi os op til pladsen. Da vi kommer frem til Placa Espanya, bliver vi mødt af et utrolig flot vandshow - og adskillige tusinde mennesker, som har placeret sig alle vegne. Som aftenen skrider frem og det bliver mørkere, bliver farverne mere og mere markante, det er bare flot. Over alt hvor vi ser hen, er der mennesker som betragter det flotte sceneri. Det kan anbefales og husk: det er gratis.

I dag, fredag, sover vi længe!

Vi starter med at tage op på det flotte marked Mercat de la Boqueria, som ligger ud til Ramblaen. Sådan et marked tror jeg man skal lede længe efter. Vi har i hvert fald ikke set et flottere - og større - marked nogle steder. Den ene meget, meget flotte stand følger efter den anden og der er alt; fra slik, over frugt til slagtervarer. Også i dag er det knusende varmt, så da vi kommer forbi den kendte "Café Zürich", er der dømt svalende fadøl. Da vi skal betale, betaler vi med en 10-euro seddel - og får tilbage på en 5-euro seddel! Og tjeneren er mere end hurtig til at få sedlen ned i tegnebogen! Hallo! Det kan nok være vi får fat i tjeneren, som noget modvilligt giver os de resterende 5 euro! Så meget for spansk "turist tække"!

Så går turen ned i det gotiske kvarter, også kaldet Det Gamle Barcelona. Smalle gader og spændende forretninger afløser hinanden i et stort, spændende netværk og man skal holde godt rede på hvor man er henne, når man vil tilbage til hotellet.

Vel tilbage på Ramblaen, leder vi efter et sted hvor vi kan få os en eftermiddags øl. Temperaturen ligger, formoder vi, på et pænt stykke over 30°, så der er ikke noget at sige til, at vi trænger til at få slukket tørsten. Det lykkes at finde et hyggeligt sted, hvor jeg får en stor fadøl (1 liter!) og Helle får et stort krus Sangria (½ liter!) Her tilbringer vi så den næste times tid, dels med at studere det utrolig store menneskemylder der er på Ramblaen, dels med at få drukket den store mængde øl og Sangria. Da det er slut med drikkevarerne, går turen hjem til hotellet for at slappe lidt af, inden vi igen begiver os ind i heksekedlen, for at finde et sted at spise.

I vores jagt på et spisested, er vi igen igennem det gamle Barcelona og på et tidspunkt er vi nået helt ned til havnen, hvor statuen af Columbus står. Herfra går det så op ad Ramblaen, hvor vi ender med at finde et lille sted, som meget pudsigt hedder "Ideal". Her får vi os et dejligt måltid mad og får igen et par timer til at gå med at se på mylderet af mennesker og gadegøglere.

Så er det blevet lørdag og vi skal til at sige farvel til Barcelona og sætte kursen mod Provence. Vi er tidligt oppe og kommer hurtigt og nemt ud af Barcelona. Da vi senere passerer grænsen til Frankrig, kan vi se, at der er adskillige kilometer kø i retning mod Spanien. Det er formodentlig ferietrafikken der gør sig gældende og vi er mere end glade for, at det ikke er os der sidder i køen.

Vi har besluttet os til at tage en stranddag på vejen til Provence. Oven på de mange dages byture trænger vi til at slappe af ved stranden og få dyppet tæerne. Vi skal overnatte i Sète, men inden vi kommer så langt, gør vi holdt på landtaget nord for Le Cap-d'Agde og tilbringer nogle timer på stranden, som vi næsten har helt for os selv.

Det er ren afslapning oven på det hektiske byliv og den knusende varme i Barcelona.

VILLEDIEU.

I dag, søndag, skal vi så videre til Villedieu. Under vejs skal vi lige have et gensyn med Pont d'Arc som ligger i Gorges de l'Ardeche. For en del år siden var vi nede at se den og køre gennem Gorges de l'Ardeche, men turen dengang var mest præget af frygten for, at dårlige maver fra det foregående døgn, skulle få køreturen til at blive til et mareridt. Det skete dog heldigvis ikke dengang og i år er det en anderledes afslappende fornøjelse at køre gennem bjergkæden, som byder på rigtig mange flotte scenerier.

Sidst på eftermiddagen er vi fremme i Villedieu, hvor vi igen i år skal bo hos Françoise og vi er igen heldige med at kunne bo i Jaipur. (Det bedste værelse hos Françoise.)

Efter en lidt sen morgenmad mandag, kommer vi af sted sidst på formiddagen og tager ind til Avignon, hvor et stort ønske om at handle bliver opfyldt. Der er ikke så meget at sige om dét. En stor del af tiden bliver brugt i det store indkøbscenter og vi er faktisk først tilbage i Villedieu omkring klokken 17.00.

Derefter er det tid til et bad og om aftenen spiser vi sammen med Susanne og Per.

Tirsdag morgen er vi tidligt oppe. Vi skal til Malaucène, hvorfra vi skal ud at gå en tur i bjergene. Omkring klokken 08.00 er vi fremme og starter med at gå mod Beaumont du Ventoux.

Derfra går det ind og op i landet ad de små stier. På det højeste er vi 391 meter oppe og efter nogle timers vandring, er vi tilbage i Malaucène. På dette tidspunkt er solen kommet så højt op på himlen, at varmen trænger sig voldsomt på, så det er meget godt at vi har sluttet turen nu. Derefter går turen til bageren efter morgenmad og vi kører ned til Notre-Dame du Groseau, hvor vi spiser et velfortjent morgenmåltid ved de dertil indrettede borde og bænke. Herefter går turen hjem til Villedieu.

Om eftermiddagen tager vi ind til Vaison-la-Romaine, hvor vi dels får handlet det sidste vi mangler - så som Confit de Canard og vin - inden vi kører hjemad på torsdag, dels får bilen en tiltrængt vask efter de mange kilometer regnfulde og støvede veje og endelig er vi i Cooperativet, for også at få tanket op på denne del af livets nødvendigheder.

Vi vågner op til sidste dag i Villedieu. Der er blevet onsdag og i morgen går det hjemad, med et enkelt stop i Metz under vejs.

Vi har sat vækkeur for at komme tidligt op og da klokken er ca. 08.15 er vi i Malaucène, hvor der er marked. Vi er i hvert fald kommet tidligt nok, efter som mange af boderne bestemt ikke er klar endnu.

Vi starter derfor med at finde en hyggelig café, hvor vi får en kop morgenkaffe og spiser de indkøbte croissanter fra bageren. Efter som man ikke kan købe croissanter på caféen, er det almindelig accepteret, at man selv medbringer dem, frisk indkøbt hos bageren. Jeg er ikke sikker på, at den gik derhjemme!

Markedet er dog hurtigt overset - og overstået - der bliver ikke foretaget nogle indkøb, så vi haster tilbage til Vaison-La-Romaine. Her skal vi lige en tur i Intermarché og Super U for at foretage de aller sidste småindkøb. Det er også hurtigt overstået og så går turen ellers videre tilbage til Villedieu, hvor vi skal hente Susanne og Per klokken 11.00. Vi skal nemlig på picnic oppe i Montbrun-les-Bains.

Vi kører ad en meget flot og smuk rute derop: som sagt med start i Villedieu, derefter gennem byen Mirabel Beaulieu, så mod sydøst til Mollans-sur-Ouvèze, videre gennem Buis-les-Baronnies og så mod øst til St.-Auban-sur-Ouvèze.

Herfra tager vi D546 og efter ca. 8 kilometer drejer vi mod syd, ned ad D359, så vi skal komme forbi Toulourenc flodens udspring. Vi får dog ikke set hvor det er, eller for den sags skyld skilte der viser dertil. Endelig er vi også i tvivl om, hvorvidt udspringet i det hele taget kan ses fra vejen eller man skal ind i landet.

Senere kommer vi dog til at køre langs med floden og vi ender i Montbrun-les-Bains, hvor vi som sagt skal holde picnic i parken til et lille château ved navn Gibiers. Desværre får vi ikke set selve byen. Vi er der lige i middagsheden, så det er om at holde sig under de skyggefulde træer i parken. At vove sig op i byen i 35° varme vil være for meget.

Efter en dejlig frokost går det hjemad til Villedieu og afslapning på terrassen i selskab med et glas vin.

Da det er sidste aften inden turen går mod Danmark, skal vi op på torvet at spise på La Maison Bleue. Efter et dejligt måltid mad, siger vi farvel til Susanne og Per og som sædvanligt er det vemodigt at skulle tage afsked, men også vemodigt at skulle sige farvel til Provence.

I morgen, torsdag, bliver bilen startet op og næste stop på turen bliver Metz, hvor vi skal overnatte. Fredag skal vi så have overstået det sidste, lange stræk hjem til Danmark, hvor vi forventer at være fremme omkring klokken 21.00.

Tilbage af ferien, er der nu at fordøje og bearbejde de mange nye spændende indtryk og oplevelser vi har haft på vores 3½ uges rundtur ved Middelhavet.

Jens Rostgaard Gjerløv.

Sommeren 2010.

